

Trang; det skal jeg indrømme. Men derimod vil jeg, med Hensyn til hvad han nylig udtalte om Kravet til det andet Ting, sige, at derom kunne vi ikke diskutere af den gode Grund, at der skal Folketinget selv være Dommer. Forslagsstillerne udtalte et stærkt Haab om, at Folketinget nok vil vedkende sig dette Lovforslag. Jeg har den modsatte Mening; jeg tror, at dersom dette Forslag bliver vedtaget af dette høje Ting og gaar ned til Folketinget, vil det der blive forkastet. Men jeg vil gerne udtale Ønsket om, at vi, hvis det sker, da snart maa tage fat paa selve Lovforslagene. Og jeg forstod den ærede Ordfører saaledes, at hvis Folketinget ikke opfylder det Haab, som Forslagsstillerne nære, men forkaster Lovforslaget om Nedsættelse af en Kommission, er det Meningen, at vi da skulle tage fat paa Arbejdet paa dem. Det skulde glæde mig, om det blev Tilfældet. Men jeg vil i øvrigt anbefale, at det høje Ting forkaster det foreliggende Forslag, saa at Udvalget straks kan begynde at arbejde.

Nordby: Jeg er, som det vil vides, Medforslagsstiller til det Forslag, som her bliver behandlet, og skønt jeg i alt kan slutte mig til, hvad den højtærede Ordfører har udtalt, finder jeg dog Anledning til at fremkomme med nogle ganske faa og korte Bemærkninger til, hvad der blev udtalt af det ærede 3die Medlem for 9de Kreds (S. Jensen). Det er ganske vist under en vis trykkende Fornemmelse, at jeg gør det, thi ihvorvel jeg er fuldt overtydet om, at den ærede Taler taler ud af sin Overbevisning, kan det dog ikke undgaas, at jeg for mit Vedkommende maa føle mig trykket af, at hans Opfattelse er saa ganske diametralt modsat min. Men enhver maa jo forsvare sit ud fra sin Overbevisning, og det er paa dette Grundlag, jeg staar, naar jeg her vil opholde mig et Øjeblik ved hans Udtalelse om, at vi Forslagsstillere skulde ville begynde fra oven. Jeg lagde ikke Mærke til, at han begrundede det, og jeg mener, han vil faa meget vanskeligt ved det. Jeg tror nemlig, at det er umuligt at gøre det, og jeg har i alt Fald ikke hørt det endnu. At det skulde kunne kaldes at ville begynde fra oven paa Reformen i den kirkelige Lovgivning, at vi stille Forslag om Nedsættelse af et Udvalg til at overveje, hvad der hører under en Kirkeforfatning, begriber jeg ikke. Saa vidt jeg hørte, udtalte det ærede Medlem imidlertid dette, og jeg vilde sætte megen Pris paa at faa

det nærmere udviklet. Saa var der et andet Ord, som det ærede Medlem opholdt sig ved. Det var Benævnelsen af Præsten som Menighedens Tjener. Hans Foranledning dertil var jo den, at der findes en Udtalelse derom i den foreløbige Beretning, der er afgiven af Udvalget om de kirkelige Love, og han fastholdt, idet han indrømmede, at det var ham, der havde brugt Benævnelsen, at den passede. Jeg vil dog nedlægge en Protest imod, at det skulde være en fyldstgørende Betegnelse for en Præsts Stilling. Jeg indrømmer, at han er Tjener, men efter min Opfattelse er han Guds Tjener i Menigheden, og det er jo noget forskelligt fra at være Menighedens Tjener. Jeg lægger udtrykkelig Vægt paa, at efter min Opfattelse er Præsten Guds Tjener i Menigheden. Saa sagde det ærede Medlem, at Præsternes Enighed var svag eller rettere, at der var ingen Enighed, der var derimod, hvis jeg hørte ret, Disharmoni i det Raab, der kom fra Præsterne. Jeg beklager ærlig talt meget, at det ærede Medlem er fremkommet med denne Udtalelse, fordi den danske Præstestand ikke, i alt Fald saa vidt jeg ved, har en eneste Repræsentant i den danske Rigsdag, der kan tage til Genmæle derimod og imod andet, som der kunde være Anledning til at gøre Indsigelse imod. Naar jeg her tillader mig at gøre det, er det i fuld Erkendelse af min egen Ringhed og Uformuenhed til at gøre det paa rette Maade og i det Omfang, som det burde gøres. Den Paastand, at der skulde være Disharmoni i Præsternes Klage eller i, hvad de havde fremsat, fatter jeg ærlig talt ikke. Ja, vil man absolut hænge sig i en bestemt Ordform, og forlange, at det skal være absolut de samme Ord, der ere anførte i de forskellige Begæring om en Kommission, Kirkedag, Synode, Udvalg, eller hvad det nu kaldes, saa maa det indrømmes, at der er Disharmoni, men det forekommer mig, at naar der bliver set roligt og uden Lidenskab paa, hvad der er fremkommet fra Gejstlighedens Side paa dette Omraade, kan man ikke sige andet, end at der er i alt Fald et absolut overvejende Flertal for, at det bliver nedsat et Udvalg, enten det nu kaldes det ene eller det andet: en Kommission, Kirkedag eller noget andet. Der er Enighed om at kræve en Forsamling, der er valgt paa Grundlag af kirkelige Interesser, til at overveje hele Forfatningsspørgsmaalet og altsaa dermed den Sag, som der her er Tale om. Jeg forstaar som sagt ikke det ærede Medlems Syn paa denne Sag. Og